

Naar Regeringen vilde gøre et Skridt til Siden, som han ikke billigede, saa tror jeg, det vilde have været rigtigst, om han selv havde gjort Skridtet til Siden og var traadt ud af Ministeriet. Jeg tror, det vilde være blevet hilst med Glæde rundt om i Landet, om den højtærede Landbrugsminister var traadt ud af Regeringen. Han gjorde det ikke, men der var maaske nogle Timer eller en Dag eller to, hvor det var Meningen, at han vilde gøre det, og hvis jeg ikke er fejl underrettet, var det netop en Side af den danske Højfinans, som sendte Bud til ham og bad eller næsten nødte ham til at blive.

Den højtærede Landbrugsminister kom ind paa en Omtale af 8 Timers Arbejdsdagen. Han sagde nogle mærkværdige Ting om, at Arbejdsløsheden er en Frugt af Socialdemokratiet. Som om ikke Arbejdsløshed eksisterede før Socialismen og Socialdemokratiet. Som om der ikke var Arbejdsløshed i Lande, hvor der intet Socialdemokrati er. Se f. Eks. Amerika, hvor der desværre saa godt som intet Socialdemokrati er, se, hvilken Arbejdsløshed de har haft der. Det var da en besynderlig Udtalelse, og jeg forstaar ikke, at en forstandig Mand kan faa sig til at fremsætte en saadan. Den højtærede Landbrugsminister kom ind paa 8 Timers Arbejdsdagen og nævnte, at man arbejdede 10—12—14 Timer ude paa Landet, saa længe Vorherre lader sin Sol skinne der, og for saa vidt skinner den jo ogsaa i Byen. Det er allerede besvaret af flere af mine ærede Partifæller, men jeg vil ogsaa gerne gøre opmærksom paa den uhyre Forskel, der er paa Landbrugsarbejdet og Fabriksarbejdet. Landbrugeren arbejder under forholdsvist sunde Vilkaar under Guds frie Himmel og ofte afbrudt af Regnvejrdsdage, og vi maa tillige huske, at de har den lange Vintertid, hvor der ikke er nogen 8 Timers Arbejdsdag. Fabriksarbejderne derimod maa arbejde om Vinteren i Kulde og om Sommeren i den brændende Sol, tidt oppe under Taget i de øverste Loftsetager i Fabrikkerne med ensformigt, ofte sløvende, mekanisk Arbejde. De maa arbejde hele Aaret rundt med en kneben tilmaalt Ferie, som de kapitalistiske Arbejdsgivere ogsaa modsatte sig, saa længe der var Mulighed derfor; og efter at Arbejderne har faaet en Smule Ferie, er den blevet dem tilmaalt saa karrigt, at der er blevet den allermindste, knebne Mulighed for Fabriksarbejderne til at komme ud og glæde sig ved Vorherres milde Sol de 14 Timer, den skinner over det velsignede Land. Der er dog en himmelvid Forskel.

Og hvad Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdstiden herhjemme angaar, maa det huskes, at den er kommet efterhaanden i Løbet af en Menneskealder. Det er ikke saaledes, at vi sprang lige fra 10—12 eller flere Timers Arbejdstid ned til de 8 Timer, men det kom ganske organisk, ganske gradvis, ganske langsomt, saaledes at vi henimod Aaret 1919 havde naaet 8 Timers Arbejdsdagen og endogsaa havde overskredet den, var kommet til 7 Timers Arbejdsdagen i visse Fag, hvor ganske særlige Forhold gør det berettiget. Det har været en ganske jævn, organisk Udvikling, og der manglede ikke saa meget i, at 8 Timers Arbejdsdagen var gennemført overalt. Saa kom der en Verdensbølge, Arbejdsgiverne bøjede sig, og vi tog saa det Stykke, der var tilbage. Saadan er 8 Timers Arbejdsdagen gennemført her i Landet, og dens Gennemførelse kan ikke have gjort stor Skade. Vi nærmede os meget stærkt til den efterhaanden. Den er kommet jævnt og organisk.

Det ærede Medlem talte om, at vi lige saa godt kunde være gaaet til 7 Timer; det er jo noget, der kan siges. Det ærede Medlem Hr. Rode sagde i Gaar, at vi skulde ikke angribe det rigtige, der var i Landbrugsministerens Tale. Jeg kan nu overhovedet ikke finde noget rigtigt i den. Den almindelige Frihandelstanke hylder vi alle; men den fandtes i den højtærede Landbrugsministers Tale i sin Karikatur: det var den ægte gamle Manchester-teori, men den er jo ganske antikveret. Han havde egentlig ikke noget andet at sige end: Gaa hjem og forliges, I Skabhalse, se til at enes om at sætte Lønnen ned og forlænge Arbejdstiden! Det var hans Helsebod mod Industrikrisen, og det var Hovedindholdet af hans Tale. Jeg kan derfor ikke være med til som det ærede Medlem Hr. Rode og den radikale Presse at hævde, at der var store og rigtige Betragtninger i den højtærede Landbrugsministers Tale. Jeg er ikke saa bange for Demagogi. Jeg tror ikke, at Demagogiet bekæmpes ved at bøje sig derfor; jeg tror, at Demagogiet kun bekæmpes ved at gaa aabent og mandigt frem imod det og slaa sig igennem — det skal vi dog før eller senere.

Man kunde, siger den højtærede Landbrugsminister, sætte Arbejdstiden yderligere ned, til 7 Timer — det er den nu i visse Fag —, til 6, til 5, til 4. Hvorfor ikke, højtærede Landbrugsminister, gaa ned til 3 og til 2 og til 1 eller til 0 Timer? Det var Konsekvensen af hans Udvikling. Det